Dosar nr.2-1454/2024
2-24138726-09-2-05122024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

22 ianuarie 2025 or. Fălești

Judecătoria Bălți (sediul Fălești)
În componență:
Președintele ședinței, judecătorul Anatolii Blinov
grefier Cătălina Rarancean

cu participarea:
reclamantului Oleg Cebotari
pârâtului Vladimir Pivovari

examinând în ședință publică cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Cebotari către Vladimir Pivovari privind repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție,

c o n s t a t ă:

La 05 decembrie 2024, Oleg Cebotari a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Pivovari privind repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

În motivarea acţiunii reclamantul a indicat că, la data de 15 octombrie 2021, în s. Ciolacu Nou, în incinta Primăriei, Pivovari Vladimir, aflându-se la ședința comisiei administrativă în urma unor schimburi de replici, l-a numit cu cuvinte jignitoare lezându-i onorarea și demnitatea personală. Pe acest fapt a depus plângere la Inspectoratul de Poliție Fălești, solicitând să fie luate măsuri cu Pivovari Vladimir.

Susține reclamantul că, la 03 noiembrie 2021, în privința cet. Pivovari Vladimir a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție nr. D01147704, prin care a fost sancționat în baza art. 69 alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 10 u.c. echivalentul a 500 lei.

Notează reclamantul că, pârâtul a participat la examinarea cauzei contravenționale, cât și la pronunțarea deciziei fapt confirmat prin materialul contravențional cât și semnăturile acestuia de pe proces-verbal cu privire la contravenție nr. DOI 147704 din 03 noiembrie 2021.

Menționează reclamantul că, decizia emisă asupra cauzei contravenționale a devenit executorie, iar fapta contravențională constatată prin procesul-verbal cu privire la contravenție D01147704 din 03 noiembrie 2021 a devenit obligatorie, în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) Cod de procedură civilă, atît pentru reclamantul (contravenienta) și pîrîtul (victima), cît și pentru instanța de judecată chemată să se

pronunțe doar asupra efectelor juridice civile ale faptei comise de contravenient în privința victimei.

Consideră reclamantul că, autorul săvîrșirii contravenției urmează să-i recupereze prejudiciul cauzat prin fapta sa, deoarece repararea prejudiciului moral în acest caz este prevăzută de legislație, fiind în drept să ceară repararea prejudiciului. Referitor la mărimea compensației pentru prejudiciul moral cauzat, solicită instanței de judecată să rețină faptul că pîrîtul l-a numit cu cuvinte necenzurate în timp ce se afla într-un loc public, acțiuni care în opinia lui sunt foarte grave, or, aceste acțiuni ilegale au fost văzute și auzite și de către mama lui, primarul comunei, secretarul primăriei și alți consilieri locali. În rezultatul acțiunilor ilegale ale pîrîtului a avut suferințe psihice, manifestate prin stare de umilire în public, frustrare, stare de neliniște, disconfort și impactul informațiilor în societate. Or, dreptul la respectarea onoarei și demnității persoanei face parte prin definiție din categoria drepturilor personale nepatrimoniale ale fiecărui om.

Consideră reclamantul că, de către pârât i-a fost tulburată și starea sufletească, urmare a faptului că a fost nevoit să piardă timpul pentru a depune plîngere de tragere la răspundere a pîrîtului pentru fapta comisă, pentru a da explicații și pentru a participa la acțiunile procesuale. La stabilirea întinderii prejudiciului moral și a cuantumului compensației bănești pentru acesta, ținînd cont de criteriile legale stabilite în art. 2037, precum și de prevederile explicative din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 09 octombrie 2006 ”Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral”, instanța urmează a lua în considerare circumstanțele particulare ale prezentei cauze, și anume: caracterul și semnificația cuvintelor jignitoare cu care pîrîtul (contravenientul) l-a numit intenționat pe reclamant (victimă), care din motive de moralitate, nu vor fi redate mot-a-mot în prezenta cerere, însă după necesitate urmează a fi comunicate în cadrul ședinței de judecată; acțiunile demonstrative de insultare în loc public; că acțiunile date au fost săvârșite în loc public și în prezența mai multor persoane.

Urmează a fi reținut și faptul că pârâtul până la înaintarea prezentei cereri nu și-a exprimat deloc regretul de acțiunile sale delictuale, și nu a întreprins absolut nicio măsură în vederea compensării prejudiciului cauzat prin acțiunile sale culpabile.

Solicită reclamantul Oleg Cebotari admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea din contul lui Vladimir Pivovari prejudiciul moral în sumă de 15000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În drept a invocat prevederile art. 45 alin. (1), art. 387 Cod Contravențional, art. 19, art.776, art.1998 alin. (1), art. 2036, art.2037 Cod Civil.

În ședința de judecată, reclamantul Oleg Cebotari a susținut pe deplin cererea de chemare în judecată depusă și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat, în baza temeiurilor de fapt și de drept indicate în acțiune.

Respectiv, pârâtul Vladimir Pivovari a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Audiind poziția participanților la proces asupra acțiunii depuse, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată constată că

cererea de chemare în judecată înaintată de Oleg Cebotari este întemeiată, urmând a fi admisă parţial, din următoarele considerente.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Conform dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În corespundere cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Prin înscrisurile atașate la dosar, se atestă că, prin decizia asupra cauzei cu privire la contravenție din 03 noiembrie 2021 în privința lui Vladimir Pivovari a fost emisă decizia asupra cauzei contravenționale pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 69 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 10 unități convenționale, echivalent a 500 lei (f.d.13).

Pentru a emite decizia agentul constatator a reținut ca fiind confirmat în acțiunile lui Vladimir Pivovari faptul că la 15 octombrie 2021, ora 10:20, fiind în comisia Administrației Publice Locale s-a exprimat cu cuvinte înjositoare în adresa lui Oleg Cebotari prin ce i-a lezat onoarea și demnitatea (f.d.13).

Așadar, instanța conchide că Oleg Cebotari a promovat în instanță o acțiune cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție, în esență solicitând încasarea din contul lui Vladimir Pivovari în beneficiul lui Oleg Cebotari a prejudiciului moral cauzat prin contravenţie în mărime de 15000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecata suportate.

În acord cu prevederile art. 45 alin.(1) Cod contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție.

Conform art. 19 alin.(1), (3) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și dimensiunea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciului

nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea capacității corpului uman (prejudiciu biologic).

Potrivit art. 1998 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăția este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciului moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În conformitate cu dispozițiile art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Instanța reiterează că, sub incidența normei articolului 1998 Cod civil cad toate raporturile de reparare a prejudiciului delictual, dacă nu există o normă specială menită să reglementeze anumite obligaţii delictuale, ţinând cont de specificul lor.

Spre deosebire de răspunderea contractuală, care apare ca urmare a încălcării unei obligaţii concrete, stabilită prin contract, cea delictuală se angajează în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter general (născută dintr-un raport civil absolut), care revine tuturor – de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite.

Pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplineşte temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenţa delictului civil. Componenţa delictului civil constituie o totalitate de elemente esenţiale formulate de legiuitor ca necesare şi suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale.

Componenţa delictului civil include următoarele elemente (condiţii): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii. Dacă legea modifică sau restrânge cercul condiţiilor necesare pentru angajarea răspunderii delictuale, suntem în prezenţa unor condiţii speciale.

Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. În dependenţă de posibilitatea evaluării, deosebim prejudiciu moral şi patrimonial.

Fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei. Fapta ilicită poate apărea sub forma acţiunii sau inacţiunii. Fapta ilicită apare sub forma inacţiunii în acele situaţii când, potrivit legii, o persoană este obligată să îndeplinească o activitate sau să săvârşească o anumită acţiune. Abţinerea de la îndeplinirea acestei activităţi sau de la săvârşirea acţiunii prevăzută de normele imperative constituie o faptă ilicită.

Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.

La fel, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăţia autorului faptei ilicite. În materia răspunderii delictuale forma şi

gradul vinovăţiei autorului faptei ilicite nu prezintă importanţă pentru determinarea cuantumului despăgubirii, fiind aplicabil principiul reparării integrale a daunei.

Instanța enunță că, în speță, sunt întrunite cele patru condiții de angajare a răspunderii delictuale a lui Vladimir Pivovari, or, potrivit deciziei cu seria și nr. D01147704 din data de 03 noiembrie 2021, Vladimir Pivovari a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 69 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 10 unități convenționale, decizia care nu a fost contestată de nici una din părțile interesate (f.d. 13).

Se reține că, în condițiile în care, la caz există o decizie prin care Vladimir Pivovari a fost recunoscut vinovat și sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin.(1) Cod contravențional, vinovăția acestuia este confirmată pe deplin, iar instanța nu mai poate pune în discuție acest fapt.

Instanța de judecată consideră că reclamantul Oleg Cebotari a prezentat instanței de judecată probe pertinente și suficiente care demonstrează în afara oricărui dubiu existența faptei ilicite, săvârșirea căreia i-a cauzat prejudiciu moral în rezultatul acțiunilor intenționate comise de către pârâtul- Vladimir Pivovari în data de 15 octombrie 2021.

Conform art. 2036 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Potrivit art. 2037 alin.(1), (2) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și în măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Reieșind din conținutul dispozițiilor legal citate, răspunderea pentru prejudiciul moral are un caracter compensator, mărimea despăgubirii urmează să se determine de către instanța judecătorească în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului, ținându-se cont de circumstanțele concrete ale cauzei în care a fost cauzat prejudiciul, de restrângerea posibilităților de viață familială și socială, de statutul reclamantului și de măsura în care această despăgubire poate să-i aducă o satisfacție echitabilă.

Instanța de judecată conchide că, reclamantul are dreptul la repararea prejudiciului moral, însă cuantumul sumei solicitate de 15000 lei, este apreciat ca unul excesiv, or despăgubirea în cazul dat urmează să aibă un efect compensatoriu și nu unul punitiv și nici vindicativ, urmând ca reparația să fie echitabilă, dar nu excesivă, raționamente ce se regăsesc și în dispozițiile art. 2037 Cod civil, cât și în jurisprudența constantă a CtEDO (cauza Selcuk contra Turciei).

Ca urmare a celor relatate, instanța de judecată, va încasa din contul lui Vladimir Pivovari, în beneficiul lui Oleg Cebotari, suma de 2000 lei, cu titlul de prejudiciu moral.

În rest, cererea de chemare în judecată în partea încasării prejudiciului moral, va fi respinsă din lipsă temei.

Conform art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Luînd în considerație că reclamantul Oleg Cebotari prin prisma prevederilor pct. 1.1.4. din Anexa 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 (în vigoare din 01.01.2024), la depunerea acțiunii a fost scutit de la plata taxei de stat, din contul lui Vladimir Pivovari, se va încasa în beneficiul statului suma de 250,00 lei cu titlu de taxă de stat, de plata cărei sume reclamantul Oleg Cebotari a fost scutit la depunerea acțiunii. Luînd în considerație cele expuse, raportate la normele de drept legale, instanța de judecată va admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul Oleg Cebotari, din motivele expuse mai sus.

În conformitate cu art. 236, art. 238-241, Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Cebotari către Vladimir Pivovari privind repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

Se încasează din contul lui Vladimir Pivovari, născut la *****, IDNP ***** în beneficiul lui Oleg Cebotari, născut la ***** IDNP *****suma de 2000 (două mii) lei, cu titlul de prejudiciu moral.

În rest, cererea de chemare în judecată în partea încasării prejudiciului moral, se respinge din lipsă temei.

Se încasează din contul lui Vladimir Pivovari, născut la *****, IDNP ***** în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250,00 (două sute cincizeci,00) lei, de la plată căreia reclamantul Oleg Cebotari a fost scutit la depunerea cererii de chemare în judecată.

Se explică părților că, instanța de judecată va redacta hotărârea integrală dacă, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, participanții la proces vor solicita în mod expres acest lucru (termenul de 30 de zile este un termen de decădere) sau dacă participanții la proces în termen de 30 de zile de la adoptarea dispozitivului, vor depune cerere de apel.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Nord prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul Făleşti).

Preşedintele şedinţei
judecător **Anatolii Blinov**